

Äldste Kevin R. Duncan
i de sjuttios kворum

Vårt liv står på spel

Må vi ha visdomen att lita på och följa de levande profeternas och apostlarnas råd.

Vintern 1848 var svår och krävande för pionjärerna som bosatte sig i Saltsjödalen. Under sommaren 1847 hade Brigham Young förkunnat att de heliga äntligen nått sin bestämmelseort. "Detta är den rätta platsen",¹ sade president Young, som i en syn hade sett platsen där de heliga skulle bosätta sig. Kyrkans tidiga medlemmar hade utstått oerhörd förföljelse i samband med evangeliets återställelse. De hade drivits ut från sina hem, förföljts och jagats. De hade utstått oerhörda strapatser när de färdades över slätterna. Men nu befann de sig äntligen "på den rätta platsen."

Men vintern 1848 hade varit ytterst sträng. Vintern hade varit så kall att en del hade svårt förfrusna fötter. En negativ känsla började spridas bland de heliga. Några av kyrkans medlemmar förklarade att de inte ville bygga sina hem i dalen. De tänkte stanna kvar i sina vagnar, för de var säkra på att kyrkans ledarskap snart skulle leda dem vidare till en bättre plats. De hade tagit med sig frön och fruktplantor, men de vågade inte slösa bort dem och plantera dem i det karga ökenlandet. Jim Bridger, en välkänd upptäcktsresande på den tiden, sade till Brigham Young att han skulle betala ett tusen dollar för

den första skäppan majs som skördades i Saltsjödalen, för han sade att det var omöjligt.²

För att komplicera saker och ting ännu mer hade guld precis upptäckts i Kalifornien. En del medlemmar föreställde sig att livet skulle bli enklare och rikare om de flyttade till Kalifornien för att söka efter rikedomar och ett bättre klimat.

Under detta moln av missnöje talade Brigham Young till kyrkans medlemmar. Han förkunnade:

"[Den här dalen] är platsen som Gud har utsett för sitt folk.

Vi har kastats ut från stekpannan in i elden, och ur elden till mitt på golvet, och här är vi nu och här kommer vi att stanna. Gud har visat mig att det här är platsen där hans folk ska bo och det är här de ska få framgång. Han kommer att mildra klimatet för de heligas skull, han kommer att näpsa frosten och jordens sterilitet och landet ska bli fruktbart. Bröder, gå nu åstad och så era frön."

Förutom dessa välsignelser förkunnade president Young att Saltsjödalen skulle bli ett föredöme för nationerna. Kungar och kejsare skulle besöka landet. Och bäst av allt, ett tempel skulle byggas åt Herren.³

Det här var anmärkningsvärda löften. Många av kyrkans medlemmar

trodde på Brigham Youngs profetior medan andra förblev skeptiska och gav sig iväg till vad de trodde skulle bli ett bättre liv. Men historien har visat att alla Brigham Youngs profetior har gått i uppfyllelse. Dalen blomstrade och gav skördar. De heliga hade framgång. Vintern 1848 var en stor katalysator för Herren genom vilken han lärde sitt folk en värdefull läxa. De lärde sig — som vi alla måste lära oss — att det enda säkra och trygga sättet att finna skydd i det här livet är att man litar på och lyder råden som Guds profeter ger.

Förvisso är en av de största välsignelserna vi får som medlem i kyrkan den att vi leds av Guds levande profeter. Herren förkunnade: "Det finns aldrig mer än en i sänder på jorden som har förlänats denna makt och detta prästadömes nycklar."⁴ Kyrkans profet och president idag, Thomas S. Monson, tar emot Guds ord för kyrkans hela medlemskap och för hela världen. Dessutom stöder vi också rådgivarna i första presidentskapet och medlemmarna i de tolv apostlarnas kворum som profeter, siare och uppenbarare.

Det krävdes sannerligen tro för att de tidiga heliga, med frusna fötter och en karg ödemark, skulle våga lita på sin profet. Deras överlevnad och liv stod på spel. Men Herren belönade dem för deras lydnad och välsignade dem som följde Herrens språkrör med framgång.

Och Herren gör samma sak för dig och mig idag. Den här världen är fylld med så många självhjälpsböcker, så många självutnämnda experter, så många teoretiker, pedagoger och filosofer som ger råd och anvisningar om alla möjliga ämnen. Med dagens teknik kan vi skaffa oss information om myriader ämnen med en enkel

Stockholm

tangenttryckning. Det är lätt att fastna i fällan att sätta sin lit till "köttslig arm"⁵ för att få råd om allt från hur man ska fostra sina barn till hur man ska finna lycka och glädje. En del av de här råden är goda, men som medlemmar i kyrkan har vi tillgång till den rena sanningens källa, ja, till Gud själv. Vi gör klokt i att söka efter svaren på våra problem och frågor genom att undersöka vad Herren har uppenbarat genom sina profeter. Med samma teknik har vi idag omedelbar tillgång till profeternas ord om nästan varje ämne. Vad har Gud sagt om äktenskapet och familjen genom sina profeter? Vad har han sagt om utbildning och att leva förutseende genom sina profeter? Vad har han sagt om personlig lycka och självförverkligande genom sina profeter?

Vad profeterna lär kan ibland tyckas gammaldags, impopulärt eller till och med omöjligt. Men Gud är en

ordningens Gud och han har upp-rättat ett system varigenom vi kan lära känna hans vilja. "Ty Herren, HERREN gör ingenting utan att ha uppenbarat sin hemlighet för sina tjänare profeterna."⁶ När den här tidernas fullhets utdelning inleddes bekräftade Herren åter att han skulle kommunicera med oss genom sina profeter. Han sade: "Mina ord ... skall alla uppfyllas, antingen genom min egen röst eller genom mina tjänares röst, ty det är detsamma."⁷

Det är mer än en välsignelse och en förmån att kunna lita på och följa profeten. President Ezra Taft Benson förkunnade att vår egen frälsning hänger på att följa profeten. Han beskrev det han kallade "fjorton grundläggande principer". Under dagens morgonsession undervisades vi så värtaligt av äldste Claudio Costa i de sjuttios presidentskap om dessa fjorton grundläggande principer. Eftersom de

är så viktiga för vår frälsning upprepar jag dem.

Första principen: Profeten är den ende som i allt talar för Herren.

Andra principen: Den levande profeten är viktigare för oss än standardverken.

Tredje principen: Den levande profeten är viktigare för oss än en död profet.

Fjärde principen: Profeten leder aldrig kyrkan vilse.

Femte principen: Profeten behöver inte ha någon särskild utbildning eller meriter för att när som helst yttra sig eller handla i någon fråga.

Sjätte principen: Profeten behöver inte säga 'så säger Herren' för att uppenbara helig skrift.

Sjunde principen: Profeten talar om för oss vad vi behöver veta, men inte alltid vad vi vill veta.

Åttonde principen: Profeten begränsas inte av mänskligt förnuft.

Nionde principen: Profeten kan ta emot uppenbarelser i alla frågor, såväl timliga som andliga.

Tionde principen: Profeten kan mycket väl ge råd i samhällsfrågor.

Elfte principen: De två grupper som har svårast att följa profeten är de i hjärtat stolta som är lärda och de i hjärtat stolta som är rika.

Tolfte principen: Profeten behöver inte nödvändigtvis vara omtyckt av världen eller de världsligt sinnade.

Trettonde principen: Profeten och hans rådgivare utgör första presidentskapet — det högsta kvorumet i kyrkan.

Fjortonde principen: Följ ... den levande profeten och första presidentskapet ... och åtnjut välsignelser, förkasta dem och vändas.”⁸

Bröder och systrar, liksom de heliga 1848 kan vi välja att följa profeten eller att lita på köttslig arm. Må vi ha visdomen att lita på och följa de levande profeternas och apostlarnas råd. Jag vittnar om deras godhet. Jag vittnar om att de kallats av Gud. Jag vittnar också om att det inte finns något tryggare sätt att möta livet, finna svar på våra problem, finna frid och lycka i den här världen och säkerställa vår egen frälsning än att lyda deras ord. Jag vittnar om det i Herren Jesu Kristi heliga namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Brigham Young, citerad av Wilford Woodruff, i *The Utah Pioneers* (1880), s. 23.
2. Se Bryant S. Hinckley, *The Faith of Our Pioneer Fathers* (1956), s. 9–15; se också Gordon B. Hinckley, “Remarks at Pioneer Day Commemoration Concert”, *Ensign*, okt. 2001, s. 70–72.
3. Se Hinckley, *The Faith of Our Pioneer Fathers*, s. 11–12; se också *Ensign*, okt. 2001, s. 71.
4. L&F 132:7.
5. L&F 1:19.
6. Amos 3:7.
7. L&F 1:38.
8. Ezra Taft Benson, ”Följ profeten: fjorton grundläggande principer”, *Nordstjärnan*, juni 1981, s. 1–8.

Äldste Gerrit W. Gong

i de sjuttios kворum

Templets evighetsspeglar vittnar om familjen

När vi tillämpar ett evigt perspektiv på omvändelse till evangeliet och templets förbund kan vi lättare se rika välsignelser hos varje generation i vår eviga familj.

Kära bröder och systrar, när vår son var på missionärsskolan i Provo skickade syster Gong nybakat bröd till honom och hans missionskamrater. Så här stod det i några av de tackbrev som syster Gong fick av missionärerna: ”Syster Gong, ditt bröd smakade ’hemma’.” ”Syster Gong, allt jag kan säga är att det var jättegott. Ditt bröd var det bästa jag stoppat i munnen sedan mammas enchilador.” Men det här är min favorit: ”Syster Gong, brödet smakade underbart.” Han fortsatte sedan skämtsamt: ”Ha mig åtanke om det inte skulle funka mellan dig och broder Gong.”

Vi älskar våra missionärer — varje äldste, syster och varje äldre missionärspar. Vi är evigt tacksamma mot den missionär som kom till vår familj med Jesu Kristi återställda evangelium. Jag vittnar med tacksamhet om att när vi tillämpar ett evigt perspektiv på omvändelse till evangeliet och templets förbund kan vi lättare se rika

välsignelser hos varje generation i vår eviga familj.

Den första i vår släkt som omvändes till Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga var vår mor Jean Gong. Som tonåring i Honolulu på Hawaii lyssnade hon, visste hon, blev hon döpt och konfirmerad, och hon fortsätter att leva i tro. Trofasta medlemmar i kyrkan hjälpte min mor och såg till att hon hade vänner i evangeliet och ämbeten i kyrkan, och att hon fick fortsatt näring genom Guds goda ord. I dagligt tal blir varje nyomvänd, varje ung vuxen, alla som kommer tillbaka och blir aktiva i kyrkan och andra till välsignelse för många släktled när de blir heliga bland andra heliga i Guds familj.¹

Gerrit de Jong Jr:s familj var en av familjerna som gav min mor den här näringen. Farfar de Jong var en lingvist som älskade hjärtats och Andens språk. Han kittlade min barnfantasi med ordlekar som ”svarta bär som är röda är fortfarande för gröna”. Till mina unga vänner med deras bärbara